

קראו לבוסים "נוכלים" בפייסבוק, וישלמו להם 16 אלף שקל

התעצבתם על הבוס? תחשבו פעמיים לפני שאתם כותבים עליו פוסט בפייסבוק. לאחרונה, קבע בית הדין לעבודה ששני עובדים שפרסמו על הבוסים שלהם פוסטים לא מחמיאים ברשת החברתית, יאלצו לפצות אותם על הפצת לשון הרע.

שני אחים, תושבי אילת, מצאו דרך חדשנית ללחוץ על ה"בוסים" שלהם לשלם להם שכר עבודה, שלא קיבלו, לטענתם על עבודת יחצנות שעשו עבור מועדון "ריברו" בעיר.

במאי 2012 הם פרסמו בעמודי הפייסבוק שלהם פוסטים בהם כונו בעלי המניות בחברה שמפעילה את המועדון, "נוכלים" ו"סמרטוטי רצפה". בעלי המניות, שגם מפעילים מספרה בעיר, גם הופתעו לגלות שהאחים פתחו והפיצו בקרב אלפי חבריהם עמוד פייסבוק שקורא להחרים את המספרה שלהם.

משקצה נפשם בהכפשות, הגישו בעלי המניות תביעה לפיצוי של 150 אלף שקל בגין הפצת לשון הרע כנגד האחים. התובעים טענו, שהפוסטים המרושעים הוציאו את דיבתם ופגעו בפרנסתם.

הנתבעים, שבתגובה הגישו תביעה נגד התובעים לבית הדין לעבודה, התגוננו בטענה שהפוסטים היו הדרך שלהם להביע מחאה על רמיסת זכויותיהם. הקללות והגידופים, הם הוסיפו, אינם נחשבים ללשון הרע, שכן רוב התכנים בפייסבוק הם צעקניים ומוגזמים ואף אחד לא מאמין להם.

עוד טענו, כי גם אם מדובר בלשון הרע, עומדות לזכותם הגנות החוק, אם משום שהפוסטים "נפלטו" בשעת כעס, אם משום שהם אמת ומשרתים את הציבור שנחשף למעללי התובעים. עוד הם טענו, שהפרסום נעשה בתום לב, ושהתובעים לא הוכיחו שגרם לנזק. הפוסטים, אגב, הוסרו מהרשת כעבור כחודש בהוראת בית המשפט.

התלהמות שחרגה מגבול הסביר

[השופט יוסף יוסף](#) מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע קבע שהפוסטים מהווים לשון הרע. לפי השופט, הקריאה להחרמת המספרה והטלת הדופי בעיסוקם של התובעים, תוך גידופם, עלול להשפיל את התובעים ולבזות אותם בקרב הגולשים הרבים שנחשפו לאמירות החמורות.

השופט דחה אחת לאחת את טענות ההגנה של הנתבעים. נקבע, כי גם אם טענת הנתבעים כי לא שולם להם שכר עבודה נכונה, היא אינה מצדיקה לנקוט בלשון כזו כלפי התובעים, בפרט כשהדבר עוד לא נקבע במשפט.

השופט הוסיף שלפוסטים גם לא הייתה כל תכלית ציבורית בפרסום קללות וגידופים ברשת והם גם לא היו "פליטות פה". השופט גם קבע שהנתבעים לא פעלו בתום לב: ראשית, משום שבעלי המניות לא היו המעסיקים הישירים שלהם, ושנית, משום שאין לטענות הנתבעים כלפי התובעים כל קשר למספרה שלהם.

עוד לקביעת השופט, אין להקל ראש בכך שמדובר בפרסום בפייסבוק הרועש והקליל...: הדברים המפורסמים שם עוברים במהירות לעוד ועוד אנשים, וכן הלאה. אין להתיר מצב בו שמו הטוב של אדם יאבד מערכו אך ורק בשל סגנון כתיבה של דברים ברשת חברתית כזו או אחרת, "כתב [השופט](#) שלעמדתו הפוסטים היו מתלהמים וחרגו מגבולות הסביר.

השופט הציג מספר דרכים גיוניות יותר בהן יכלו הנתבעים לנקוט כדי להביע את זעקתם כמו מכתב התראה והגשת תביעה. לו היו הנתבעים מפרסמים את פרטי התביעה בפייסבוק, ציין, אז ניתן היה לומר שמדובר בפרסום מידתי.

עם זאת, החליט השופט יוסף שלתובעים מגיע פיצוי סמלי בלבד כיוון שלא הוכיחו את נזקייהם ואחד מהם אף לא הגיע לדיונים ולא הגיש תצהיר.

לאור זאת, נתבע אחד חויב לשלם לתובעים 10,000 שקל ואילו השני חויב לשלם להם 6,000 שקל. לתובעים לא נפסקו הוצאות.